



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu Mgr. Roberta Pacovského a přísedících Ivany Bártové a Jana Hallady v hlavním líčení konaném v Praze dne 15. 11. 2019

takto:

obžalovaný

J. E. M.

narozený [redacted] v D [redacted], státní příslušník [redacted],
zaměstnanec společnosti [redacted], v České republice bytem naposledy
[redacted], t. č. neznámého místa pobytu, stíhán jako uprchlý,

je vinen, že

dne 13. 7. 2018 v době od 9:46 hodin do 11:56 hodin ve svém bydlišti, v bytové jednotce č. [redacted] v ulici [redacted] H [redacted], kam za ním přišla poškozená S [redacted] F [redacted] F [redacted], narozená [redacted], aby s ním ukončila vztah, v ložnici nejprve uchopil poškozenou oběma rukama za paže, strhl ji zády na postel, začal poškozené i přes její protesty svlékat oblečení, držel ji oběma rukama u krku, zatímco se ho poškozená snažila odstrčit pažemi, poté sundal jednu ruku z jejího krku a vnikl svým penisem do vagíny poškozené, tomuto se snažila poškozená zabránit tím, že okolo sebe mlátila rukama a odstrkávala ho, ale on poškozenou chytil oběma rukama za zápěstí a držel je nad ní, přičemž na konci soulože ejakuloval poškozené na břicho a poškozenou pustil, načež se poškozená odešla do koupelny umýt a oznámila mu, že odchází, ale on jí řekl, že pouze on bude rozhodovat, kdy poškozená odejde a poškozenou opětovně strhl zády na postel, kousal ji do břicha a do paže pravé ruky, lámal jí palec a ruce v zápěstí, přičemž se poškozená snažila dostat pryč posouváním po posteli, ale on ji chytl levou rukou pod krkem a silně jí zatlačil na hrdlo, následně přestal a donutil poškozenou, aby mu poděkovala za to, že jí dává život, přičemž poškozená prosila, aby mohla odejít, avšak on jí odpověděl, že „toto místo opustí pouze v pytli na mrtvolu“, následně jí obžalovaný ještě silněji zmáčkl hrdlo a znovu

Shodu s prvopisem potvrzuje Denisa Trafinová

mu poškozená musela poděkovat za život, poté jí stáhl kalhoty do půli stehen, šel nad ní a strčil jí penis do vagíny, jelikož se poškozená během soulože bránila kopy a strkáním, zmáčkl jí silou levé nadro, chytil ji za krk a pokračoval v souloži, přičemž se ho poškozená snažila sundat, ale on ji silou třikrát udeřil otevřenou dlaní do obličeje a lámal jí palec, načež vložil penis poškozené do úst a ejakuloval, poté, co se poškozená šla umýt, se jí podařilo v nestřeženém okamžiku utéci z bytu, tímto jednáním poškozené S ■■■ F ■■■ F ■■■ způsobil hematoma vlevo na krku, hematoma vpravo pod uchem, hematomy na krku vpravo, otisk zubů na pravé paži, plošný hematoma na levém rameni, hematoma na vnitřní i vnější straně levého prsu a otisk zubů v podžeberní krajině, přičemž u poškozené S ■■■ F ■■■ F ■■■ v důsledku tohoto jednání došlo ke vzniku a rozvoji posttraumatické stresové poruchy, která se u ní projevuje výraznými poruchami spánku, poruchami sexuální apetence, úzkostí, sociální izolací, ztrátou potěšení, flashbaky, plačtivostí, což si vyžádalo její hospitalizaci v Psychiatrické nemocnici Bohnice od 16. 7. do 20. 7. 2018 s následným ambulantním psychiatrickým léčením a nasazením medikace s nejistou prognózou dalšího průběhu s možností chronicity stavu,

tedy

jiného násilím donutil k pohlavnímu styku, spáchal takový čin souloži a takovým činem způsobil těžkou újmu na zdraví,

tím spáchal

zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. c) trestního zákoníku

a odsuzuje se

podle § 185 odst. 3 trestního zákoníku k trestu **odnětí svobody** v trvání **8 (osmi) roků**.

Podle § 56 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku se pro výkon trestu zařazuje do věznice se zvýšenou ostrahou.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný povinen na náhradě nemajetkové újmy zaplatit poškozené S ■■■ F ■■■ F ■■■, narozené ■■■■■■■■■■, bytem ■■■■■■■■■■, částku 300 000 Kč s úrokem z prodlení ve výši 9,75 % p. a. z této částky od 17. 4. 2019 do zaplacení.

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu se poškozená S ■■■ F ■■■ F ■■■, narozená ■■■■■■■■■■ odkazuje s uplatněným nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Za splnění podmínek uvedených v § 302 trestního řádu je v současné fázi řízení toto vedeno jako řízení proti uprchlému. Soud tento postup zvolil po zvážení všech okolností, když je zcela zřejmé, že obžalovanému je prokazatelně známo, že se proti němu vede shora popsání trestní řízení a evidentně se tomuto trestnímu řízení pobytem na neznámém místě v cizině vyhýbá. Obžalovaný se má v současné době zdržovat na blíže neznámém místě v L ■■■■■ (není tedy ani možno mu řádně doručit opis obžaloby ve věci a předvolání k hlavnímu líčení) má být také v kontaktu se svým obhájcem, ovšem z důvodů, které soud hodnotí jako ryze účelové (viz níže), se opakovaně nedostavil do České republiky k hlavnímu líčení. Ve věci z obsahu spisu nepochybně vyplývá, že až do konce přípravného řízení v této věci se obžalovaný na území České republiky zdržoval - v době od 14. 7. 2018 do 20. 8. 2018 byl ve vazbě a následně v České republice prokazatelně přinejmenším dne 24. 1. 2019 osobně převzal (č. l. 636) vyrozumění o možnosti prostudovat trestní spis. Poté však obžalovaný, aniž by orgánům činným v trestním řízení oznámil změnu místa svého pobytu, v blíže neupřesněné době jasně korespondující s koncem přípravného řízení vycestoval do zahraničí, čímž následně přinejmenším na určitou dobu opakovaně zmařil konání hlavního líčení

Shodu s prvopisem potvrzuje Denisa Trafinová

ve věci. Žádost o konání hlavního líčení v nepřítomnosti obžalovaného totiž soud za daného stavu nemohl akceptovat, neboť nebyly splněny podmínky pro konání tohoto hlavního líčení v nepřítomnosti obžalovaného (jednak nebyla obžalovanému řádně doručena obžaloba a nebyl k hlavnímu líčení řádně a včas předvolán, jednak soud nemá za to, že by bylo v tomto případě možné přinejmenším účelu trestního řízení dosáhnout bez přítomnosti obžalovaného). V době po podání obžaloby ke Krajskému soudu v Praze ostatně obžalovaný evidentně přerušil kontakty i se svým tehdejším obhájcem, což následně vedlo k vypovězení plné moci obžalovanému (č. I. 655b). Přístup obžalovaného k projednání věci před soudem, kdy obžalovaný uvádí, že mu jeho aktuální zdravotní stav neumožňuje do České republiky přicestovat a zúčastnit se hlavního líčení, hodnotí soud jako zjevně účelový. Je zřejmé, že již v přípravném řízení obžalovaný prostřednictvím svého obhájce listinami (jejichž pravost a pravdivost údajů v nich uvedených ostatně nebylo možno za daného stavu ani jakkoliv verifikovat) doručenými na konci listopadu 2018 (č. I. 302) omlouval svoji neúčast při vyšetření svého duševního stavu znalci z důvodů bolesti zubů s tím, že opatření o přibrání znalců z oboru zdravotnictví k vyšetření svého duševního stavu si obžalovaný převzal dne 16. 10. 2018. Z tohoto důvodu byl znalci z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, sexuologie a klinická psychologie vyšetřen až dne 19. 12. 2018. V červenci 2019 následně obžalovaný prostřednictvím svého obhájce doručil soudu další listiny (jejich pravost a pravdivost v nich uvedených skutečností opět soud nebyl schopen jakkoliv ověřit), z jejich obsahu se mělo podávat, že obžalovaný měl ode dne 16. 8. 2018 podstupovat v B. léčbu závažné posttraumatické stresové poruchy. Předně je z obsahu spisu zcela zřejmé, že obžalovaný byl až dne 20. 8. 2018 v České republice propuštěn z vazby, je tedy nemožné, že by již ode dne 16. 8. 2018 absolvoval v B. jakoukoliv léčbu. Mimo to však evidentně obžalovanému ani po propuštění z vazby nic v pobytu v České republice nebránilo. Dne 16. 10. 2018 si obžalovaný převzal opatření o přibrání znalců z oboru zdravotnictví k vyšetření jeho duševního stavu, dne 19. 12. 2018 byl obžalovaný vyšetřen znalci z oboru zdravotnictví – odvětví psychiatrie, sexuologie a klinická psychologie. Jakékoliv zdravotní problémy obžalovaného, které by měly dopad na jeho schopnost účasti u úkonů trestního řízení, nevyplývají ani z uvedeného znaleckého zkoumání obžalovaného a nic takového nesignalizovala ani po více než měsíčním pobytu obžalovaného ve vazbě Vězeňská služba ČR. Následně v druhé polovině ledna 2019 obžalovaný přebíral v České republice osobně písemnosti související s tímto trestním řízením. Existenci jakýchkoliv zdravotních problémů majících vliv na schopnost obžalovaného účastnit se úkonů trestního řízení tak až do července 2019 orgánům činným v trestním řízení nesdělil ani sám obžalovaný, a to přesto, že mu bylo známo, že první hlavní líčení bylo nařízeno již na 27. 5. 2019. Pokud tedy měl obžalovaný již od měsíce srpna 2018 trpět natolik závažnou poruchou, jako je posttraumatický stresový syndrom, který mu má bránit v účasti u hlavního líčení a v jehož důsledku není schopen obžalovaný přicestovat do Prahy a zde pobývat, je zcela nelogické, že tuto skutečnost orgánům činným v trestním řízení sám sdělil až v červenci 2019. Zcela nelogické by za daného stavu také nepochybně bylo, že se obžalovaný v listopadu 2018 z účasti na znaleckém vyšetření (viz výše) omlouval s poukazem na „pouhou“ bolest zubů, přestože měl v danou dobu již dle jeho současného tvrzení trpět podstatně závažnějšími zdravotními problémy, pro které neměl být schopen se úkonů trestního řízení účastnit. Výše uvedené skutečnosti, které soud shrnul již v usnesení, kterým bylo dne 13. 9. 2019 zahájeno řízení proti uprchlému, tak jednoznačně svědčí závěru, že obžalovaný účelově předstírá zdravotní potíže ve snaze se vyhnout osobní účasti u tohoto trestního řízení, fakticky se tak pobytem v cizině trestnímu řízení vedenému u zdejšího soudu vyhýbá.

2. Dokazováním provedeným v hlavním líčení vzal soud za prokázaný skutkový stav, jak je uveden ve výroku tohoto rozsudku.
3. Obžalovaný J. E. M. v přípravném řízení vypověděl (č. I. 531-535, č. I. 536-546), že ke dni 16. 10. 2018 v České republice pobýval asi rok a půl, v prosinci 2017 se zde oženil s českou státní příslušnicí, přičemž na území České republiky žije rovněž jeho bratr se svojí manželkou a dětmi. Pokud se týká jednání, které mu bylo obžalobou kladeno za vinu, vypověděl, že s poškozenou S.

políbil, skončili spolu v posteli a měli sex. Svědkyně celou situaci vnímala jako poněkud ukvapenou, ale zároveň velmi vášnivou a romantickou, nikoliv násilnou. Po prvním intimním kontaktu se i nadále (téměř denně) stýkali a vedli společný sexuální život, což vše trvalo asi tři týdny. Společně neprovozovali žádné sexuální praktiky, které by se vymykaly běžné normě, ani sama svědkyně o nic takového nikdy obžalovaného nežádala. Obžalovaný svědkyni nikdy neudeřil, pouze po líbání jejího těla občasné zanechával malé modřiny. Obžalovaný se ke svědkyni nikdy nenastěhoval a trval na přestěhování se do bytu v ulici Pařížská. Během jejich vztahu svědkyni povídal o sobě, že je inženýr, věnuje se bojovému sportu, povídal jí také o své rodině v L. a o svém bratrovi, který žije i se svojí manželkou a dětmi v České republice. Obžalovaný také chtěl poznat její rodinu, jejího otce a požádat ho o její ruku. Svědkyně rodinu, respektive bratra obžalovaného nikdy osobně nepoznala. Obžalovaný dle výpovědi svědkyně také požadoval, aby si poškozená vymazala mužské kontakty ze svého telefonu. Občasné mezi nimi docházelo k verbálním konfliktům, v případě, že se poškozená snažila spor logicky vysvětlit, obžalovaný reagoval agresivně a byl podrážděný. Den před předmětným incidentem obžalovaný svědkyni osočil z nevěry, tvrdil, že ho svědkyně schválně nechce vpustit do bytu, jelikož je s jiným mužem. Obžalovaný podobným způsobem pokračoval i přes vysvětlení svědkyně, že má za pár dní zkoušku a že se učí. V jejích očích se velmi romantický vztah najednou překlopil do výčitek, z čehož byla velmi zmatená, a následující den v pátek 13. 7. 2018 se rozhodla spor, respektive jejich rozchod vyřešit osobně, nikoliv prostřednictvím elektronické komunikace. Když svědkyně přijela k domu obžalovaného do H. asi kolem půl desáté dopoledne, měla téměř vybitý telefon, obžalovaný jí poslal zprávu, aby nechodila, následně jí však dveře otevřel. Svědkyně se snažila vysvětlit, že obžalovaného nikdy nepodvedla a že jejich vztah nefunguje a chtěla by ho ukončit. V reakci na to obžalovaný řekl, že tedy budou mít vztah sexuální, s čímž poškozená nesouhlasila. Obžalovaný však řekl, že s poškozenou bude „šukat“, kdy on bude chtít. Když mu poškozená odporovala, hodil ji na postel. Svědkyně ležela na zádech na posteli, snažila se obžalovaného, který si na ni lehl, rukama odstrčit. Když ho odstrčila, serval z ní vršek a kalhoty, chytil ji za krk a stlačil ji dolů. Svědkyně se bránila, do obžalovaného bouchala pěstmi, avšak obžalovaný jí chytil za biceps a držel ji obě ruce po stranách jejího těla. Poté obžalovaný jednu svoji ruku použil k umožnění pohlavního styku, byl velmi agresivní, kousal ji rovněž do krku. Poškozená nebyla připravena a bolelo jí to. Během jejich zápasu se pod nimi rozpadla postel, poškozená spadla dozadu a přitom obžalovaného poškrábala. Obžalovaný dále pokračoval v tvrdém sexu a následně ejakuloval poškozené na břicho. Poškozená byla v šoku a nahá utíkala do koupelny, aby se umyla, cítila se špinavá. Když se vrátila, aby se oblékla a odešla, obžalovaný jí při oblékání kalhot řekl, že pouze on rozhodne o tom, kdy může odejít. Stáhl ji na postel, sedl si na ni a kousl ji do břicha a do ruky. Svědkyně mu říkala, že chce jít domů. Obžalovaný jí však chytil za palec a s palcem kroutil směrem k zápěstí a říkal, že se zlamanýma rukama nemůže být přece doktorkou. Svědkyně bolestí plakala. V tomto okamžiku se snažila na rozbité posteli posouvat směrem doprava ke dveřím. Obžalovaný byl po její levé straně a levou rukou jí chytil za hrdlo tak silně, že svědkyně nemohla dýchat. Obžalovaný se jí zeptal, zda chce svoje překvapení. Když ruku z jejího hrdla odstranil, řekl, že mu může poděkovat za svůj život. Znovu poškozenou chytil za hrdlo, svědkyně nemohla dýchat a začalo se jí dělat černo před očima. Jediné, co jí v tu chvíli napadlo, bylo to, že zemře a že se o tom nikdo nedozví. Obžalovaný opětovně svoji ruku z hrdla poškozené odstranil a vyzval ji, aby mu poděkovala za svůj život. Poškozená plakala, byla zmatená a obžalovanému říkala, že chce jít domů. Obžalovaný jí na to odpověděl, že jediný způsob, jak se z jeho bytu dostane, bude v pytli na mrtvoly. Svědkyně se vzápětí postavila, ale obžalovaný jí znovu strh na postel tak, že skončila na něm. Stáhl jí kalhoty a snažil se do ní vniknout penisem. Svědkyni mu říkala, že si to nepřeje, a znovu se postavila, ale obžalovaný jí znovu strhl, stáhl jí kalhoty a znovu do ní vnikl penisem. Svědkyně se bála, že ji obžalovaný zabije, bouchala ho a škrábala ho. Obžalovaný jí následně chytil pod bradou, kterou tlačil směrem nahoru a řekl jí, aby se přestala bránit. Svědkyně se však bránit nepřestávala. Obžalovaný jí chytil za řadro a velkou silou s ním otočil. Řekl jí, že pokud se nepřestane bránit, neskončí to pro ni dobře. Svědkyně už byla slabá, ale bránit se nepřestávala, následně obžalovaný svůj pravý prst zabořil do jejího levého

boku a silou tlačil tak, že svědkyně vykřikla bolestí a rozplakala se. Její bolest se stále stupňovala, připadala si bezmocná a poražená. Obžalovaný ji asi třikrát uhodil do tváře, tahal ji silně za vlasy a pokračoval ve znásilňování. Následně ji chytil za vlasy, vsunul jí do pusy penis a ejakuloval. Poté svědkyně utekla do koupelny, aby ze sebe vše smyla. Když se vrátila, byla již postel spravená, oblékla se a řekla, že odchází. Obžalovaný vzal její kabelku a začal z ní vytahovat věci, svědkyně na něho křičela, ať toho nechá a dotazovala se, proč jí to dělá. Následovala ho do obývacího pokoje a křičela na něj, on vzal banán, oloupal ho a snažil se jí nakrmit. Svědkyně mu banán vyrazila z ruky, obžalovaný se naštvál a uhodil ji do tváře. V okamžiku, když procházel chodbou, svědkyně z jeho bytu s kabelkou i se svým telefonem utekla. Poté svědkyně stála před jeho domem a zavolala si vozidlo Uber. Obžalovaný stál u okna a házel po ní nějaké věci a do toho se jí několikrát pokoušel dovolat. Do jeho zadržení svědkyni volal asi 59krát, žádný z hovorů svědkyně nepřijala. Celý incident trval asi dvě hodiny. Poškozená následně z vozidla telefonicky kontaktovala svoji kamarádku R■■■■, které řekla, že se ji obžalovaný pokusil zabít a že ji dvakrát znásilnil. R■■■■ jí nabídla, aby za ní poškozená ihned přijela. Když přijela poškozená domů asi v 11:50 hodin, poslala R■■■■ fotky svých zranění. Byla vyčerpaná, klepala se, policii nevolala. Když volala se svojí matkou a říkala jí, co se jí stalo, ozvala se zespodu z ulice R■■■■ s policií. To, že byl obžalovaný ženatý, se svědkyně dle své výpovědi dozvěděla až na policii. Následně v pondělí jela poškozená do Psychiatrické nemocnice Bohnice, kde byla asi pět dní dobrovolně hospitalizována a byla jí diagnostikována posttraumatická stresová porucha. Svůj současný zdravotní stav svědkyně popsala tak, že je stále v péči lékařů, neustále se u ní projevují depresivní stavy se sebevražednými sklony (nemůže vstát z postele, nechce být mezi lidmi, sebepoškozuje se), má pocit, že přišla o vše. Nemůže spát, budí se hrůzou a s výkřiky, mívá noční můry, že ji škrtí muž a snaží se ji zabít. V současné době nikde nepracuje, od předmětného incidentu neměla žádný partnerský vztah, z mužů má strach. Svědkyně dále připustila, že obžalovaného před konáním hlavního líčení, před příletem do Prahy, kontaktovala přes aplikaci Viber, chtěla zjistit důvod, proč jí lhal a zda se nachází v Praze. Svědkyně však nečekala, že by jí odpověděl, následně mezi nimi proběhl telefonický hovor.

5. Svědkyně R■■■■ L■■■■ vypověděla, že s poškozenou se seznámila v létě 2017, když poškozená začala navštěvovat židovskou komunitu, chtěla se připravit na konverzi k judaismu. Byly kamarádky a navzájem se svěřovaly. Poškozená se svědkyni rovněž svěřila, že se seznámila s obžalovaným, když hledala spolubydlícího do volného pokoje v jejím bytě, mohlo to být ke konci července 2018. Svědkyně vztah poškozené s obžalovaným považovala za zvláštní, jelikož se vše v jejich vztahu odehrávalo velmi rychle. Obžalovaný poškozené říkal, že ji miluje, že si ji chce vzít a mít s ní děti, zároveň poškozené záhy po jejich seznámení nabídl, aby spolu bydleli v bytě v Pařížské ulici. Současně komunikaci ze strany obžalovaného svědkyně popsala až jako verbálně agresivní s tím, že poškozené radila, aby vztah ukončila. Poškozená však byla obžalovaným naprosto okouzlena. O skutečnosti, že mělo dojít ke znásilnění, se poprvé svědkyně dle své výpovědi dozvěděla od poškozené dne 13. 7. 2018 asi kolem 10:00 či 11:00 hodin, kdy měla jet poškozená od obžalovaného vozidlem Uber domů a svědkyni zároveň poslala fotky svých poranění. Svědkyně poškozenou nabádala, aby si sbalila věci a přijela k ní, jelikož obžalovaný nevěděl, kde svědkyně bydlela. Dlouho se však nic nedělo, proto svědkyně zašla na policejní stanici zeptat se na radu, na což jí bylo řečeno, nechť zavolá rovnou na linku 158 a setká se s policejní hlídkou přímo v bydlíšti poškozené. Po jejich ohlášeném příchodu poškozená svědkyni i policii vpustila do svého bytu, kde seděla v šoku, byla zkroutená na židli, byla studená, bledá a bez výrazu, nebyla schopna ani pít. Na jejím těle, respektive na krku a na rukách byly patrné škrábance. Obžalovaný během toho, co byla u poškozené svědkyně L■■■■ a policie, několikrát volal (přibližně 50krát), ani jeden z hovorů poškozená nepřijala. Blíže se o celém incidentu poškozená se svědkyni bavila až následující den, jelikož po výslechu na policejní stanici měla strávit asi dva dny právě u svědkyně. Poškozená jí popsala důvody, kvůli kterým se předmětného dne za obžalovaným vydala, a sice že chtěla osobně urovnat předcházející rozchod prostřednictvím SMS zpráv, avšak obžalovaný ji následně napadl a znásilnil, k čemuž mělo dojít celkem dvakrát. Obžalovaný měl poškozenou různě držet za vlasy, za ruce a říkat jí věci typu, že poškozené dovolí

odejít, až když on sám řekne, nebo že jeho byt neopustí jinak než v pytli na mrtvolu. Po incidentu a po dvou nocích strávených u svědkyně se poškozená vrátila do svého bytu, následně byla svědkyní odvezena do Psychiatrické nemocnice Bohnice do krizového centra. Po skončení policejního vyšetřování odcestovala poškozená domů do Spojených států amerických.

6. Svědkyně P. E. M. využila svého práva a jako manželka obžalovaného odmítla vypovídat.
7. Svědkyně D. U. (č. l. 613-619) vypověděla, že s obžalovaným se seznámila na počátku roku 2018 v klubu v ulici Dlouhá v Praze. Prakticky od počátku, tj. od jejich seznámení, se stýkali osobně i intimně asi tři nebo čtyři měsíce. V průběhu jejich vztahu obžalovaný nikdy nezmínil, že by byl ženatý, respektive nemluvil o žádných ženách, s kterými kdy byl. Po svědkyni také vyžadoval, aby si z telefonu smazala všechny mužské kontakty. Pokud se týká jejich intimního vztahu, svědkyně jejich vzájemný sex popsala jako normální bez zvláštních praktik, které ani ona sama nevyžadovala. Rozešli se zejména kvůli tomu, že obžalovaný na svědkyni neměl čas, následně s ní přestal úplně komunikovat, což mohlo být asi v červenci či v srpnu 2018. Jako další důvod rozchodu svědkyně uvedla to, že obžalovaný sice mluvil o své rodině, především o bratrovi a jeho manželce žijících v České republice, ale nikdy nikoho z nich nepotkala, stejně tak jako se nikdy nemohla jít podívat na dům na Smíchově, který měl obžalovaný údajně kupovat.
8. Výpověď svědkyně U. byla dále objektivizována fotodokumentací elektronické komunikace mezi svědkyní a obžalovaným včetně tlumočnického překladu (č. l. 444-497). Z fotodokumentace je zřejmý především charakter komunikace mezi svědkyní a obžalovaným a rovněž z ní plyne, že obžalovaný se skutečně zajímal o mužské kontakty v mobilním telefonu svědkyně a požadoval po ní jejich smazání. Z komunikace vedené mezi obžalovaným a osobou jménem S. R. (č. l. 449-452 včetně tlumočnického překladu na č. l. 458-461) vyplývá, že obžalovaný hovořil o svém úmyslu požádat svědkyni U. o ruku, respektive tento svůj záměr prozradil kamarádce svědkyně, což svědkyně ve své výpovědi potvrdila a dále uvedla, že k žádosti o její ruku ze strany obžalovaného nikdy nedošlo. Z obsahu komunikace je dále zřejmé, že se obžalovaný se svědkyní vzájemně domlouvali na společném sestěhování, které měl zařizovat především obžalovaný, avšak při větším naléhání svědkyně ve vztahu k podrobnostem ohledně přestěhování je zřejmá nahněvanost obžalovaného, jakož i manipulativní prvky v jednání obžalovaného či v jeho vyjadřování, ať už v podobě odmlk v průběhu komunikace nebo v podobě vulgárních výrazů adresovaných svědkyni.
9. Svědek D. H. (č. l. 582-588) vypověděl, že pracuje jako taxikář pro společnost Uber. Po předložení fotografie poškozené vypověděl, že se domnívá, že poškozenou vezl, zdála se mu rozehvělá a nervózní a nastoupila i vystoupila společně s nějakým mužem, se kterým si celou cestu povídali, vezl je z H. někam do centra Prahy. Dotyčnou vezl asi jen jednou, ale zdali tuto vezl jednou či víckrát si nepamatuje. Za jízdu platila ona.
10. Za účelem posouzení poranění na těle poškozené a obžalovaného a mechanismu jejich vzniku byl do řízení příbrán soudní znalec z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství prim. MUDr. Jiří Hladík. Ze závěrů vypracovaného posudku (č. l. 243-296) a z výpovědi soudního znalce při hlavním líčení soud zjistil, že na těle poškozené byla dne 14. 7. 2019 ve 3:46 hodin shledána tato poranění - krevní výron vlevo na krku o velikosti 2 x 1,5 cm, podélně orientovaný krevní výron pod pravým uchem velikosti 5x0,5 cm, krevní výron vpravo na krku průměru 1 cm, krevní výron na levém rameni na ploše 4x3 cm, krevní výron na levém prsu (na vnitřní straně průměru 1 cm, na zevní straně plošný výron na ploše 10 x 7 cm), pohmoždění měkkých tkání pravé paže s patrným otiskem chrupu, pohmoždění měkkých tkání v levé podžeberní krajině s patrným otiskem chrupu, nadto byly zjištěny krevní výrony na pravé paži staršího data. Pokud se týká mechanismu vzniku těchto zranění, tak bylo znalcem konstatováno, že krevní výrony na krku, levém rameni a levém prsu byly způsobeny tupým násilím střední síly, jejichž vznik na krku lze vysvětlit chycením pod krkem a silným tlačáním hrdla a vznik zranění na prsu zase jeho pevným smáčknutím. Naproti tomu pohmoždění měkkých tkání, tedy pravé paže s patrným otiskem chrupu a pohmoždění měkkých

tkání v levé podžeberní krajině s patrným otiskem chrupu byla způsobena stiskem chrupu, tj. kousnutím. Znalec dále konstatoval, že zmíněná poranění (kromě starších krevních výronů na pravé paži poškozené) vznikla několik hodin až několik málo desítek hodin před lékařským vyšetřením, charakter těchto poranění svědčí závěru, že byla způsobena druhou osobou, a nikoliv samotnou poškozenou s tím, že se nejednalo o typická zranění, která vznikají při sexu. Dále uvedl, že popsaná fyzická zranění sama o sobě neomezovala poškozenou v obvyklém způsobu života. Ve vztahu k poraněním obžalovaného byl mechanismus jejich vzniku soudním znalcem vysvětlen snahou o obranu poškozené, především škrábáním, a sice dlouhými nehty, případným udeřením pěstí. Na těle obžalovaného byla totiž zjištěna poranění, zejména škrábance v oblasti levé a pravé lopatky, levé části krku či levého ramene, dále pak podlitiny a načervenalá kůže v oblasti mezi páteří a pravou lopatkou, na pravém rameni, škrábanec v části beder na levé části, jakož i zarudlá kůže v oblasti nad oběma bradavkami a škrábance na obou předloktích a na pravém zápěstí.

11. Duševní stav obžalovaného byl vyšetřen soudními znalci z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, klinická psychologie a sexuologie, a to PhDr. Karlem Netíkem, CSc., a prof. MUDr. Jiřím Rabochem, DrSc. Ve zpracovaném posudku (č.l. 308-325) doplněném o výsledcích prof. MUDr. Jiřího Rabocha, DrSc., před soudem, znalci uvedli, že osobnost obžalovaného je nezralá, s prvky rigidity a agresivity, jedná se o jedince intelektově průměrného. Obžalovaný má z hlediska svých vlastností neuspokojené potřeby porozumění, sounáležitosti a komfortu a na frustraci reaguje vynucováním si převahy, je přecitlivělý na kritiku a vyžaduje sympatie. Znalci nebyla u obžalovaného shledána žádná psychopatická porucha osobnosti. Jeho obecná věrohodnost byla shledána jako zachovaná bez sklonů k účelovému zkreslování výpovědi. Možnost resocializace obžalovaného byla zhodnocena jako jednoznačně příznivá.
12. Stejně tak byl soudními znalci z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, klinická psychologie a sexuologie, a sice prof. PhDr. Petrem Weisssem, Ph.D., DSc., a MUDr. Ondřejem Trojanem, Ph.D., vyšetřen duševní stav poškozené Sarah Frances Fabian. Ve zpracovaném posudku (č. l. 332-351) doplněném o výsledcích znalce MUDr. Ondřeje Trojana, Ph.D., před soudem, znalci popsali poškozenou jako jedince intelektově výrazně nadprůměrného. Její obecná věrohodnost byla vyhodnocena jako nenarušená. U poškozené byla diagnostikována posttraumatická stresová porucha jako přímý následek projednávaného trestného činu s tím, že je z odborného pohledu znalců málo pravděpodobné, že by byla poškozená schopna danou situaci vymyslet bez toho, aby domyslela následky. Diagnostikovaná posttraumatická stresová porucha se u obžalované projevuje výraznými poruchami spánku, poruchami sexuální apetence, úzkostí, sociální izolací, ztrátou potěšení, flashbacky, plačtivostí. Dle závěru znalců zatím nelze hovořit o chronické poruše, avšak její další průběh je nejistý a bude záležet na úspěšnosti následné psychiatrické léčby.
13. Ohledání místa činu proběhlo dle příslušného protokolu (č. l. 72-77) dne 14. 1. 2018 v době od 21:30 hodin do 23:30 hodin. Z protokolu a z příložené fotodokumentace (č. l. 78-141) je zřejmá dispozice bytové jednotky č. ■ na adrese ■ H ■, ve které se nachází chodba navazující na předsíň, z chodby je přístupná koupelna, záchod, ložnice, malý pokoj a obývák, z kterého je dále přístupná kuchyně. Při ohledání byly zajištěny věcné a biologické stopy, současně byl zjištěn stav roštu postele nacházející se v ložnici, obsah odpadkového koše, kde byla viditelná krabice od pizzy a slupka od banánu, dále byly mj. nalezeny dva cestovní pasy, jeden ■ náležející obžalovanému a druhý Spojených států amerických náležející osobě jménem P ■ M ■ H ■.
14. Za účelem zajištění dat z předložených zajištěných mobilních telefonů byl do řízení přibrán soudní znalec Václav Černý. Z vypracovaného posudku (č. l. 357-370) je zřejmé, že ze tří zajištěných mobilních telefonů byl obsah jejich paměti zachycen na příložený disk, vložené SIM karty neobsahovaly žádná využitelná data.
15. Charakter elektronické komunikace mezi poškozenou a obžalovaným předcházející předmětnému dni, jakož i elektronická komunikace v den projednávaného skutku je patrná z příslušné

dokumentace na č. I. 377-443. Z této vyplývá, že již den před předmětným incidentem došlo mezi obžalovaným a poškozenou k hádce, respektive k nedorozumění ohledně předání klíčů k bytu, které následně vyústilo v hádku směřující k rozpadu jejich vztahu, z konverzace je také zřejmé především opakující se obviňování poškozené obžalovaným z nevěry doprovázené z jeho strany vulgaritami a soustavná snaha poškozené vysvětlit nastalé nedorozumění poskytnutím detailního popisu jejích aktivit daného dne a vyznáváním lásky obžalovanému, které se střídá s projevy jejího nahněvání v reakci na odmlky obžalovaného. Komunikace je intenzivnější především ze strany poškozené, která se obžalovaného snaží několikrát kontaktovat, avšak i bez několikahodinové odezvy z jeho strany. Dne 13. 7. 2018 od 8:02 hodin poškozená opět kontaktuje obžalovaného několika zprávami s nenávislným a žárlivým obsahem a zároveň obžalovanému sděluje, že se chystá přijet k němu do bytu, na což obžalovaný odpoví pouze, že je ve svém bytě a pro poškozenou chystá dárek. Když mu poškozená sdělí v 9:44 hodin, že stojí před dveřmi jeho domu a že její baterie v telefonu je vybitá a zbývá jí 1 %, obžalovaný odpoví, že není doma, že je zaneprázdněn. Následují již zprávy pouze ze strany obžalovaného, a sice v 12:24 hodin, kdy sděluje poškozené: „to je, jak jsi mě nechala se cítit tyhle tři dny“. V 17:42 hodin obžalovaný poškozenou vyzývá, aby mu urychleně zavolala. Později jí dále sděluje, že je v ulici Pařížská a jestli nechce přijít, dotazuje se jí, zda se tedy chce sestěhovat, vše však bez odezvy ze strany poškozené.

16. Z protokolu o zadržení obžalovaného (č. I. 32-35) vyplývá, že obžalovaný byl v souvislosti s projednávaným skutkem omezen na osobní svobodě dne 14. 7. 2018 v 11:20 hodin na adrese [REDAKCE] H [REDAKCE]. Přičemž z příložených lékařských zpráv (č. I. 36-38) je zřejmé, že byl schopen pobytu v policejní cele i dalších policejních úkonů.
17. Stav těla obžalovaného byl zdokumentován dne 14. 7. 2018 protokolem o prohlídce těla (č. I. 152-154) a pořízenou fotodokumentací (č. I. 155-170), při níž byla zjištěna jednotlivá poranění na těle obžalovaného a jejich umístění, především škrábance, podlitiny, odřená či zarudlá kůže na zádech, hrudi, pažích či na hlavě za ušima, a současně byly zajištěny biologické stopy zpod jeho nehtů. Stav jeho těla byl opětovně zdokumentován dne 19. 7. 2018 protokolem o prohlídce těla (č. I. 171-172) a pořízenou fotodokumentací (č. I. 173-177), při níž byly zachyceny již jen drobné stroupky na zádech a drobný hematom na levém prsu.
18. Z protokolu o vazebním zasedání ze dne 16. 7. 2018 (č. I. 41-45) vyplývá, že u obžalovaného byly shledány důvody pro jeho vzetí do vazby pouze dle § 67 písm. b) trestního řádu. U vazebního zasedání obžalovaný vypovídal shodně jako při své následné výpovědi na policii dne 16. 10. 2018 (viz shora), přičemž zdůraznil, že poškozená vyžadovala násilný sex a ani v den incidentu tomu nebylo jinak, což může doložit videonahrávkou zachycující jejich předchozí sex. Několik dní před incidentem mu měla poškozená sdělit, že si zjistila, že když arabský muž znásilní ženu, musí se s ní následně oženit. Současně obžalovaný zdůraznil, že obžalovaná si často stěžovala na svoji nepříznivou finanční situaci a po obžalovaném vyžadovala peníze.
19. Z protokolu o vydání věci ze dne 14. 7. 2018 (č. I. 205-206) bylo zjištěno, že obžalovaný dobrovolně vydal spodní prádlo zn. Hollister, které na sobě měl v době projednávaného skutku.
20. K osobě obžalovaného soud z opisu z evidence přestupků (č. I. 633) a z opisu z rejstříku trestů (č. I. 760) zjistil, že obžalovaný nebyl doposud na území České republiky postižen pro přestupek ani pravomocně uznán vinným ze spáchání trestného činu.
21. Stav těla poškozené byl zdokumentován jednak dne 13. 7. 2018 fotodokumentací pořízenou přímo poškozenou (č. I. 199-204) a dále lékaři dne 14. 7. 2018 protokolem o prohlídce těla (č. I. 178-182) a pořízenou fotodokumentací (č. I. 183-187), při níž byla zjištěna poranění na těle poškozené, a sice hematom na šíji v levé i pravé části, na levém prsu zevní i vnitřní straně a na levém rameni, dále pak otisk zubů na trupu vlevo a na pravé paži. Současně byly na těle poškozené dle příslušného protokolu (č. I. 188-189) zajištěny biologické stopy, a sice stěry zpod nehtů pravé i levé ruky. Opětovně byl stav těla poškozené příslušníky policie zdokumentován dne 16. 7. 2018 dle

Shodu s prvopisem potvrzuje Denisa Trafínová

příslušného protokolu (č. I. 190-191) a přiloženou fotodokumentací (č. I. 192-198) a byla zjištěna přítomnost hematomů na všech dříve zachycených místech jejího těla.

22. Zdravotní stav poškozené byl dále objektivizován lékařskými zprávami z Gynekologicko-porodnické kliniky a Ambulantního urgentního příjmu Fakultní nemocnice v Motole ze dne 14. 7. 2018 (č. I. 145-146). Dále bylo z lékařských zpráv z Psychiatrické nemocnice Bohnice ze dne 16. 7. 2018 a z předběžné propouštěcí zprávy z Psychiatrické nemocnice Bohnice ze dne 20. 7. 2018 (č. I. 147-151) zjištěno, že poškozená byla dobrovolně hospitalizována v krizovém centru za účelem celkové psychosomatické stabilizace, zavedení medikace a poskytnutí chráněného prostředí s psychoterapeutickou intervencí. Při jejím propuštění bylo vzhledem k přetrvávajícím symptomům doporučeno přerušení studia, využití podpory původní rodiny ve Spojených státech amerických a pokračování v ambulantní psychiatricko-psychoterapeutické péči. Ve zdravotnických zařízeních poškozenou podaný popis jednání, kterému měla být ze strany obžalovaného vystavena, zcela koresponduje s tím, jak celou událost popsala ve své výpovědi v přípravném řízení i při hlavním líčení.
23. Z protokolu o vydání věci ze dne 13. 7. 2018 a přiložené fotodokumentace (č. I. 207-212) bylo zjištěno, že poškozenou byly vydány čtyři kusy oblečení, které na sobě měla mít v době projednávaného skutku.
24. Zajištěné stopy byly následně podrobeny odbornému zkoumání. Dle závěrů odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví biologie (č. I. 219-221) nebyla prokázána přítomnost spermií v předloženém stěru z pochvy poškozené, avšak s ohledem na pozitivní reakci orientační zkoušky na přítomnost kyselých fosfatáz přítomnost spermatu nelze ani jednoznačně vyloučit
25. Z odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví biologie (č. I. 225-230) bylo zjištěno, že na rozkroku kalhotek a dvou místech blůzy poškozené se sice také nepodařilo prokázat přítomnost spermií, ale s ohledem na pozitivní reakci orientační zkoušky na přítomnost kyselých fosfatáz přítomnost spermatu nebyla jednoznačně vyloučena. Na kalhotách poškozené, na pravé nohavici pod rozkrokem, potom byla prokázána přítomnost spermatu a lidské krve. Na ostatních zajištěných stopách (pánské spodní prádlo, podprsenka) se nepodařilo učinit žádná pozitivní zjištění.
26. Z odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví genetika (č. I. 234-237) bylo zjištěno, že profil DNA izolovaný z nálezů spermatu na kalhotách poškozené a z výtěru z její pochvy se shoduje s profilem DNA obžalovaného izolovaného z jeho bukalního stěru.
27. Z protokolu o vydání věci (č. I. 596-612) bylo zjištěno, že R [REDAKCE] L [REDAKCE] byla vydána elektronicky zasláná komunikace obžalovaného s poškozenou F [REDAKCE] v anglickém jazyce spolu s fotografiemi poranění pořízených poškozenou a následně zaslanych prostřednictvím elektronické komunikace (viz shora k č. I. 199-204).
28. Z fotografie (č. I. 796) bylo zjištěno, že se jedná o fotografii s textem týkajícím se předchozího přítele poškozené. Poškozená S [REDAKCE] F [REDAKCE] F [REDAKCE] při své výpovědi vyloučila, že by tuto fotku po projednávaném incidentu zveřejňovala, podle ní se jedná o „screenshot“ pořízený až následně třetí osobou.
29. Z příloh podání obhájce obžalovaného ze dne 12. 11. 2019 bylo zjištěno, že poškozená dne 10. 11. 2019 kontaktovala obžalovaného prostřednictvím aplikace Viber jednak formou zpráv, jednak formou telefonátu.
30. Návrhem učiněným prostřednictvím zmocněnce poškozené dne 23. 4. 2019 poškozená uplatnila nárok na náhradu nemajetkové újmy ve výši 300 000 Kč s úrokem z prodlení ve výši 9,75 % p. a. z částky 300 000 Kč od 17. 4. 2019 do zaplacení představující zejména vznik a rozvoj posttraumatické stresové poruchy, která se u poškozené projevuje výraznými poruchami spánku, poruchami sexuální apetence, úzkostí, sociální izolací, ztrátou potěšení, flashbacky či plačtivostí, dále představující negativní následky na budoucí vývoj poškozené, jak z hlediska profesního, tak

Shodu s prvopisem potvrzuje Denisa Trafínová

osobního života. Dále poškozená uplatnila nárok na náhradu škody ve výši 1 434,22 USD spolu se zákonným úrokem z prodlení ve výši 10 % p. a. z částky 1 434,22 USD od 25. 5. 2019 do zaplacení (č. l. 679-680) jako náhradu nákladů vynaložených na léčení posttraumatické stresové poruchy ve Spojených státech amerických.

31. Provedené důkazy soud hodnotil v souladu s § 2 odst. 6 trestního řádu podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu a dospěl k jednoznačnému závěru, že obžalovaný spáchal skutek, jehož spáchání mu bylo kladeno za vinu.
32. Ve věci byly obžalovaným a poškozenou v rámci jejich výpovědí popsány dva fakticky zcela odlišné a navzájem se vylučující popisy děje předmětného dne. Oba jmenovaní se prakticky shodují pouze na tom, že poškozená v předmětný den navštívila v dopoledních hodinách obžalovaného v jeho bydlišti a následně mezi oběma došlo v bytě k pohlavnímu styku formou soulože. Závěru, že mezi oběma k souloži v uvedený den skutečně došlo, kromě jejich výpovědí svědčí také závěry odborného zkoumání z oboru kriminalistika, odvětví biologie a genetika, které potvrdily, že na kalhotách poškozené (na pravé nohavici pod rozkrokem) byla prokázána přítomnost spermatu. Kromě toho také byla dále zjištěna shoda mezi profily DNA izolovanými právě z nálezu spermatu na kalhotách poškozené a z výtěru z její pochvy s profilem DNA obžalovaného izolovaného z jeho bukálního stěru získaného po jeho zadržení. Po provedeném dokazování také nelze mít žádných pochyb o tom, že k pohlavnímu styku mezi obžalovaným a poškozenou došlo dne 13. 7. 2018 v bytě obžalovaného na adrese [REDAKCE] H [REDAKCE], jelikož i v tomto ohledu se výpovědi obžalovaného a poškozené fakticky shodují a ani z dalších důkazů nevyvstává žádný důvod o správnosti tohoto dílčího skutkového zjištění pochybovat. Zcela zásadní rozdíly však výpověď obžalovaného a poškozené vykazují v popisu okolností, za jakých k pohlavnímu styku mělo dojít, jakož i v popisu jeho dobrovolnosti ze strany poškozené a jeho intenzity. Zde je namístě poukázat na skutečnost, že z provedeného dokazování je předně zřejmé, že událostem, ke kterým došlo dne 13. 7. 2018 v bytě obžalovaného v ulici [REDAKCE] v H [REDAKCE], nebyl kromě obžalovaného a poškozené přítomen nikdo další.
33. Podle výpovědi obžalovaného měla poškozená předmětného dne do jeho bytu dorazit i přes jeho výslovný nesouhlas a po jejím vpuštění do bytu měla obžalovaného svést k sexu s tím, že se z její strany jednalo o zcela dobrovolné rozhodnutí. Současně měla poškozená po obžalovaném vyžadovat sex násilnějšího charakteru, zejména vyžadovat, aby ji kousal, dělal modřiny, respektive „cucfleky“ a aby následně ejakuloval na její ústa. Poškozená při tom měla obžalovaného škrábat po zádech, kousat a sama svými prsty větší intenzitou stlačovat jeho ruce položené na jejích prsou. Následně měla poškozená v poklidu odejít do koupelny, aby se umyla, a poté si měli společně povídat v obývacím pokoji až do té doby, kdy se poškozená měla rozhněvat v reakci na to, že jí obžalovaný odmítl půjčit peníze na její nájem a následně měla poškozená byt opustit. Obžalovaný tedy ve své výpovědi zcela kategoricky popřel, že by poškozenou fyzicky jakkoliv napadl a donutil k pohlavnímu styku. Celé její obvinění spatřoval ve mstě za to, že nevyhověl její žádosti o poskytnutí peněz.
34. Naproti tomu podle výpovědi poškozené mělo ze strany obžalovaného vůči ní dojít k poměrně hrubému násilí poté, co mu oznámila, že hodlá jejich vztah ukončit a vyjádřila nesouhlas s tím, že by jejich vztah dále pokračoval pouze na bázi sexuálních kontaktů. Obžalovaný měl poškozenou strhnout na postel, servat z ní šaty, pevně ji držet za krk a proti její vůli do ní vniknout penisem, čemuž poškozená nezabránila ani boucháním pěstmi do obžalovaného nebo škrábáním jeho zad a ramen. Poté co vyvrcholil na její břicho, se měla poškozená jít umýt do koupelny a když se vrátila a oznámila, že odchází, obžalovaný jí měl i přes její fyzický odpor znovu strhnout na postel, stáhnout jí kalhoty a znovu do ní penisem proniknout. Současně jí měl kroutit palcem směrem k zápěstí, tlačit jí na hrdlo tak silně, že poškozená nemohla dýchat, a když ruku z jejího hrdla odstranil, měl požadovat, aby mu poděkovala za svůj život, což se následně opakovalo ještě jednou. Čím více se měla poškozená bránit, tím více jí měl obžalovaný působit bolest, a sice kousáním,

Shodu s prvopisem potvrzuje Denisa Trafínová

stiskem a intenzivní rotací jejího řádra či zabořením a tlačení jeho palce do jejího levého boku. Obžalovaný měl následně za současného tahání za její vlasy vyvrcholit do jejích úst. Poškozené se poté, co se umyla v koupelně, podařilo z jeho bytu utéct.

35. Po provedeném dokazování lze při zohlednění veškerých provedených důkazů bez jakýchkoliv pochybností uzavřít, že to byla právě poškozená, kdo pravdivě popsal průběh její návštěvy u obžalovaného dne 13. 7. 2018. Tato výpověď poškozené potom zcela koresponduje s dalšími důkazy ve věci - především s výpovědí svědkyně L [REDAKCE] a se závěry veškerého znaleckého zkoumání, které bylo v tomto řízení provedeno.
36. V daném případě je tak obžalovaný usvědčován především velice přesvědčivou výpovědí samotné poškozené, která po celou dobu vypovídala konstantně a ani s ohledem na roční odstup od své výpovědi podané v přípravném řízení se od této prakticky nijak neodchýlila. Poškozená podrobně popsal mj. také celou genezi krátkodobého vztahu s obžalovaným a jeho přístup k ní, který v počátku vnímala jako velmi romantický a vášnivý, následně také jako žárlivý a vyčítavý, ať už šlo o naléhání obžalovaného, aby nebyla v kontaktu s jinými muži či o jeho občasné odmíčení se bez pro ni vysvětlitelného důvodu. Ostatně tomuto popisu odpovídá rovněž popis partnerského vztahu s obžalovaným poskytnutý ze strany svědkyně U [REDAKCE], ze kterého byly zejména patrné majetnické sklony obžalovaného vůči jeho partnerce a jejímu soukromí, jeho případná verbální agresivita vůči svědkyni nebo podrážděnost obžalovaného v reakci na její přílišné vyptávání. Ve výpovědi poškozené soud nenachází žádné logické ani jiné rozpory, při své výpovědi při hlavním líčení svědkyně vypovídala velmi přesvědčivě a věrohodně, emoční projevy (plachost, pláč a rozrušenost), které její výpověď před soudem doprovázely, zcela odpovídaly událostem, které popisovala a v žádném případě nevyvolávaly dojem jakkoliv předstíraného projevu emocí. Tyto projevy také evidentně korespondovaly se zdravotními obtížemi osoby trpící posttraumatickou stresovou poruchou tak, jak byly jednotlivé symptomy a projevy zmíněné poruchy popsány soudními znalci.
37. S výpovědí poškozené koresponduje a na tuto logicky navazuje výpověď svědkyně L [REDAKCE], která nejen že poskytla popis okolností počátku vztahu obžalovaného a poškozené, který sama považovala přinejmenším za zvláštní s ohledem na jeho velmi urychlený vývoj, ať už šlo o počátek intimního soužití nebo o plánované společné sestěhování do bytu v Pařížské ulici, plánování manželství a početí potomků. Obsah vzájemné (elektronické) komunikace poškozené s obžalovaným, především přístup ze strany obžalovaného svědkyně vnímala až jako nebezpečný, svědkyně popisovala prvky manipulace poškozené obžalovaným, jeho verbální agresivitu vůči poškozené či podezírání a kontrolování poškozené. Sama svědkyně však uvedla, že poškozená byla obžalovaným přímo okouzlena a její počínání svědkyně zpětně hodnotila jako naivní, byť do té doby u poškozené žádné podobné rysy v jejím chování nezaznamenala. Poškozenou svědkyně popsal jako obětavou, veselou a odhodlanou pomáhat druhým. Svědkyně zároveň ve své výpovědi velmi přesvědčivě popsal okolnosti, za kterých se měla dozvědět o projednávané události. Především uvedla, že toto jí sdělila sama poškozená v dopoledních hodinách dne 13. 7. 2018 zprávou přes aplikaci WhatsApp či Messenger. Popsala také svoji vlastní iniciativu věc řešit a poškozené pomoci, zejména tím, že sama kontaktovala policii a následně s policisty přišla k poškozené do bytu. Velmi přesvědčivě také svědkyně popsal, v jakém stavu se poškozená po jejich příchodu do bytu nacházela. Podle výpovědi svědkyně seděla poškozená zkroutená na židli, byla bledá a bez výrazu, bez chuti pít či cokoliv pozít a na jejím těle byla viditelná poranění, což opět koresponduje s popisem průběhu události uvedeným poškozenou. Svědkyně také ve své zcela věrohodné výpovědi potvrdila, že jí nebylo dopředu známo, že se poškozená za obžalovaným předmětného dne rozhodla jet, přesto však svědkyně připustila, že sama poškozené radila, aby vztah s obžalovaným ukončila a přerušila s ním jakýkoliv kontakt.
38. Závěru, že obžalovaný se vůči poškozené dopustil jednání popsaného ve výroku tohoto rozsudku, nepřímou svědčí i skutečnost, že prokazatelně poškozenou po jejím odchodu z jeho bydliště v několika desítkách případů neúspěšně telefonicky kontaktoval. Zcela logickým vysvětlením této snahy obžalovaného jistě může být, že si obžalovaný po útěku poškozené z jeho bydliště uvědomil,

že v případě, že poškozená vše oznámí na policii, vystavuje se tak riziku trestního stíhání a velmi citelného postihu. Proto poškozenou opakovaně telefonicky kontaktoval (a SMS zprávami na ni naléhal, aby se mu ozvala a znovu jí nabízel společné odstěhování do bytu v Pařížské ulici), aby jí rozmluvil její případný záměr obrátit se na policii. Naproti tomu, pokud by důvodem odchodu poškozené od obžalovaného skutečně byl její neúspěch při žádosti o půjčku ve výši 16 000 Kč, jak uváděl obžalovaný, potom by zcela logicky poškozená hovor obžalovaného spíše přijala, neboť by se jako důvod, proč ji kontaktuje, zcela logicky nabízela změna jeho stanoviska k žádané půjčce.

39. S výpovědí poškozené dále korespondují a pro rozhodnutí ve věci měly zásadní význam také výpověď soudního znalce prim. MUDr. Jiřího Hladíka a závěry jím zpracovaného znaleckého posudku. Jmenovaný soudní znalec podrobně popsal jednotlivá drobná zranění poškozené včetně jejich možných příčin. Tedy vedle výčtu jednotlivých poranění poškozené, především krevních výronů na krku a pažích, známek otisku chrupu na její pravé paži a v podžeberní krajině, znalec potvrdil, že zranění poškozené byla způsobena jednak tupým násilím střední síly (na stupnici malá/střední/velká), jednak kousnutím v případě otisků chrupu na jejím těle s tím, že znalec současně vyloučil, že by si tato zranění mohla poškozená způsobit sama, respektive jen těžko by si mohla způsobit přinejmenším kousnutím v podžeberní krajině. Naopak charakter poranění skutečně svědčí závěru, že byla způsobena jednáním druhé osoby. Pokud se potom týká doby vzniku poranění na těle poškozené, dle závěrů znaleckého zkoumání mohla vzniknout několik hodin až několik málo desítek hodin před vyšetřením poškozené. Z výše popsaného dokazování je potom zřejmé, že poškozená byla vyšetřena následující den po incidentu v ranních hodinách, tj. cca po 16 hodinách od incidentu. S ohledem na závěry znaleckého zkoumání pak lze uzavřít, že zjištěná zranění na těle poškozené odpovídají svým mechanismem vzniku tomu, jak jejich vznik popsala sama poškozená ve své výpovědi. Současně je třeba poukázat na skutečnost, že i mechanismus vzniku poranění na těle obžalovaného, tj. škrábance a zarudnutí kůže především v oblasti zad, ramen a týlu, odpovídají dle znalce popisu poškozené ve vztahu k jí líčené obraně proti útokům obžalovaného. Zde je namístě poznamenat, že pokud by poškozená po obžalovaném skutečně požadovala obžalovaným popisované hrubé zacházení, potom by se mu velmi pravděpodobně takto aktivně nebránila.
40. Dalším důkazem, který zcela jednoznačně svědčí závěru, že poškozená vypovídala pravdivě, jsou závěry znalců z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, klinická psychologie a sexuologie, kteří zkoumali osobnost a psychický stav poškozené několik málo měsíců po projednávané události. Znalci nejen že neshledali žádné důvody k pochybnostem o obecné věrohodnosti poškozené a její emoční projevy doprovázející znalecké zkoumání označili za odpovídající prožitému traumatu, současně shodně s lékaři krizového centra Psychiatrické nemocnice Bohnice u poškozené popsali následky stresové události podepsané na její psychice a diagnostikovali u ní posttraumatickou stresovou poruchu. Podle znalců vzniká totiž posttraumatická stresová porucha při vystavení jedince tak silnému stresu, který u něho vyvolá bezprostřední obavu o jeho život a osobní integritu. Vyloučili tak, že by zdrojem poruchy mohlo být pouhé zklamání poškozené z nevydařeného partnerského vztahu s obžalovaným a zmaření vidiny manželského soužití. Navíc jedním z projevů této poruchy, jak vyplynulo ze závěrů znalců, je u poškozené rovněž porucha sexuální apetence, což přímo značí, že poškozenou prožitá stresová událost musela jistým způsobem souviset právě s její sexualitou. Ostatně sami znalci posttraumatický stres poškozené označili za přímý následek popsaného násilného donucení k pohlavnímu styku. Lze tedy uzavřít, že i odborně posouzený odraz na psychice poškozené koresponduje s popisem skutku ze strany poškozené. Pokud by se celá návštěva poškozené u obžalovaného dne 13. 7. 2018 skutečně odehrála způsobem, jaký popisuje obžalovaný, potom neexistuje žádné přijatelné logické vysvětlení existence popsané posttraumatické stresové poruchy u poškozené. Eventualitu, že by snad mohla poškozená existenci této poruchy úspěšně předstírat a uvést tak v omyl kromě svých přátel a blízkých i celou řadu odborníků, kteří se v minulosti (ať již v České republice či v USA) věnovali péči o její duševní stav ev. tento znalecky zkoumali, potom soud považuje za naprosto vyloučenou.

41. V daném případě však nelze nezmínit překvapivou míru naivity poškozené, která i byla (i přes znalci u poškozené popsanou vysokou inteligenci) nepochybně v konečném důsledku jednou z příčin spáchání skutku, který je předmětem vedeného trestního řízení. Situace, kdy se poškozená po vlastní zkušenosti s dlouhodobým partnerským vztahem během několika dní nadchla pro vážný vztah a manželství s mužem, který jak z provedeného dokazování vyplynulo (zejména z výpovědi svědkyně U [REDACTED], jakož i z pouhého zjištění o již existujícím manželském svazku se svědkyní E | M [REDACTED]), se k ženám choval poměrně majetnický a bez respektu k jejich soukromí, ženy získával mimo jiné opakovaným uváděním nepravd a živých legend nejen o své osobě, ale i o společném budoucím soužití, by se nezaujaté třetí osobě zdála být přinejmenším zarážející. Ostatně takto vztah obžalovaného a poškozené vnímala právě i svědkyně L [REDACTED]. To však v žádném případě nemůže nijak relativizovat míru odpovědnosti obžalovaného za jednání, kterého se vůči poškozené dopustil. Namísto je zde však poukázat na skutečnost, že právě poškozenou popisované jednání obžalovaného vůči ní v rámci jejich krátkého vztahu koresponduje jak se závěry znalců z oboru zdravotnictví, odvětví psychologie, psychiatrie a sexuologie, kteří obžalovaného v přípravném řízení vyšetřovali, tak také s popisem chování obžalovaného vůči svědkyni L [REDACTED], jak jej jmenovaná ve své výpovědi popsala. Obě svědkyně i znalci tak v jednání obžalovaného popisovali zejména manipulativní tendence, snahu ovládat druhé, vynucování si převahu v reakci na frustraci či přecitlivělost na kritiku. Zcela názorně potom obžalovaný tyto své charakterové rysy demonstroval právě v průběhu návštěvy poškozené v jeho bydlišti dne 13. 7. 2018.
42. Po zhodnocení provedených důkazů tak soud nemá nejmenší pochybnosti o tom, že se obžalovaný dopustil projednávaného skutku. Pokud by totiž soud měl přisvědčit obhajobě obžalovaného, že ze strany poškozené se jednalo o křivé obvinění vedené mstou, musel by současně připustit, že by si poškozená byla současně schopna celou důkazní situaci předem připravit (evidentně by se nemohlo jednat o jednání poškozené v afektu po neshodě v bydlišti obžalovaného týkající se ať již požadované finanční půjčky či existence jejich dalšího partnerského vztahu) natolik věrohodně, aby současně dopředu domyslela veškeré další nezbytné důsledky jejího křivého obvinění, tedy aby i několik hodin či dní po incidentu věrohodně předstírala svůj velmi nepříznivý psychický stav nejen před svědkyní L [REDACTED], policií, lékaři v Psychiatrické nemocnici Bohnice a následně i před znalci (kteří takovou možnost jednoznačně vyloučili). Poškozená by fakticky také i v současné době, kdy absolvuje léčbu v USA, musela svým ošetřujícím lékařům předstírat zdravotní problémy a za jejich léčbu hradit nemalé finanční částky. Ostatně z dokazování je mimo jiné zřejmé, že poškozená byla svým okolím vnímána jako osoba veselá, společenská a obětavá, v České republice před spácháním popsaného skutku studovala na lékařské fakultě a připravovala se na budoucí povolání lékařky s vazbami na Českou republiku a bez jakéhokoliv přijatelného důvodu by tak shora popsanou mstou veškeré své dosavadní ambice a plány zahodila a odstěhovala se zpět do USA. Takovouto konstrukci soud považuje ve světle provedeného dokazování za zcela nereálnou a vyloučenou.
43. Po zhodnocení popsaných věrohodných výpovědí poškozené, svědkyně L [REDACTED], jakož i dalších provedených důkazů, zejména pak znaleckých posudků, má soud za to, že obhajoba obžalovaného byla bezpečně vyvrácena. Pokud potom obžalovaný poukazoval na skutečnost, že násilnění poškozené formou soulože nemělo být fakticky proveditelné, jelikož poškozená na sobě měla mít těsné riflové kalhoty, které měl obžalovaný dle obžaloby proti vůli poškozené stáhnout do půli stehén, potom je třeba uvést, že již ze srovnání tělesné konstituce obžalovaného a poškozené, jak vyplývá z ohledání jejich těla, je zřejmé, že v případě fyzického střetu musel poměrně dobře tělesně disponovaný obžalovaný vůči drobné tělesné konstituci poškozené jednoznačně dominovat. Tím spíše potom, pokud se v minulosti skutečně, jak vypověděla poškozená, měl věnovat bojovým sportům. Za situace, kdy z dokazování bezpečně vyplývá (viz výše), že obžalovaný poškozenou k souloži přiměl za použití poměrně hrubého násilí včetně škracení, potom je zřejmé, že ani popisované stažení riflových kalhot poškozené proti její vůli nebylo nic nereálného.

44. Závěr o tom, že se obžalovaný vůči poškozené skutečně dopustil popsáního jednání, potom dle soudu nijak nerelativizuje ani skutečnost, na kterou poukazovala obhajoba, že sousedy obžalovaného nebyly zaznamenány žádné výkřiky či jiné známky popsáního jednání obžalovaného, nikdo se sousedů také nezaregistroval rozrušenou poškozenou prchající z domu obývaného mimo jiné obžalovaným. Z provedeního dokazování jednak nelze s jistotou uzavřít, zdali a případně s jakou mírou intenzity se v průběhu skutku poškozená či obžalovaný hlasově projevovali, mimo to byl skutek spáchán v dopoledních hodinách, kdy se většina obyvatel domu (pokud vůbec byli přítomni) nepochybně věnuje různým aktivitám, pro které se (na rozdíl například od pozdních nočních hodin) příliš nesoustředí na různé zvuky z okolí. Ani skutečnost, že útěk poškozené z domu, při kterém se však dotyčná neměla ani chovat způsobem, který by jakkoliv poutal pozornost (například volání o pomoc, hlasitý pláč apod.), nikdo další nezaregistroval, není nikterak překvapivá či zářející.
45. V této části odůvodnění rozhodnutí lze připustit, že výpověď poškozené nekoresponduje s výpovědí svědka D ■■■■■ H ■■■■■, který jako řidič společnosti Uber ve své výpovědi po předložení fotografie poškozené uvedl, že poškozenou vezl asi jen jednou, byla tehdy rozechvělá a nervózní a nastoupila i vystoupila společně s nějakým mužem. Předně je třeba zdůraznit, že svědek v rámci své výpovědi doplnil, že neví, jestli dotyčnou vezl jednou či vícekrát s tím, že si zpravidla pamatuje pouze problematické pasažéry a ostatní „pouští z hlavy“. Ostatně poškozenou nepoznal ani se stoprocentní jistotou, když pouze uváděl, že se domnívá, že se jedná o ženu, kterou vezl. Závěru, že by poškozená od obžalovaného přivolaným vozidlem odjížděla spolu s dalším mužem, potom nespovídá žádný z dalších provedených důkazů. Ostatně pokud by snad poškozená byla vedena úmyslem obžalovanému se pomstít a křivě jej obvinít ze znásilnění a tento svůj plán dne 13. 7. 2018 realizovala (což však soud z výše uvedených důvodů pokládá skutečně za vyloučené), potom by bylo zcela nelogické, aby popírala, že se nechala z místa bydliště obžalovaného odvážet za doprovodu dalšího muže. Zcela zbytečně a nesmyslně by tak riskovala, že dotyčného neznámého muže při čekání na vozidlo před domem, při jejich nastupování do vozidla či až následně ve vozidle zaregistruje někdo ze sousedů obžalovaného, náhodných kolemjdoucích či že si tuto skutečnost bude pamatovat řidič vozidla a ve svém důsledku tak poškozená ohrozí svoji vlastní věrohodnost v trestním řízení jako jeden z zásadních důkazů ve věci. Shora popsanou výpověď svědka, pokud se týká další osoby ve vozidle, tak lze dle závěru soudu logicky vysvětlit tím, že svědek s ohledem na množství osob, které v rámci svého zaměstnání vozí, zaměnil tuto konkrétní jízdu za jízdu jinou. Tím spíše potom, pokud se pro svědka mělo jednat o rutinní jízdu nevyznačující se ničím z pohledu jeho práce neobvyklejším.
46. Stejně tak nelze přisvědčit obhajobě v té části, pokud byl relativizován časový rámeček dvou hodin, ve kterém se měl předmětný incident odehrát. Samotný časový rámeček návštěvy poškozené u obžalovaného lze vymezit poměrně přesně, neboť bezpečně vyplývá ze zajištěných údajů o komunikaci poškozené s obžalovaným před jejím příjezdem do jeho bydliště, odjezd poškozené z bydliště obžalovaného potom zřetelně koresponduje s jejím kontaktováním svědkyně L ■■■■■, která potvrdila, že poškozená jí ještě v dopoledních hodinách cestou od obžalovaného oznámila, že byla znásilněna. Podle obhajoby předmětný časový rámeček návštěvy poškozené u obžalovaného lépe odpovídá právě verzi obžalovaného než verzi poškozené, tedy že došlo k jednomu dobrovolnému pohlavnímu styku, sprše a následně poklidné konverzaci obžalovaného s poškozenou v obývacím pokoji s tím, že nastalá situace následně vyústila v rozčilení poškozené a její odchod. Ve vztahu k této námitce obhajoby soud znovu odkazuje na naprostou přesvědčivost výpovědi poškozené korespondující (viz výše) s dalšími důkazy, které byly při hlavním líčení provedeny. Sama poškozená ve své výpovědi mimo jiné velmi podrobně popsala celý průběh incidentu včetně hádky po jejím příchodu do bytu obžalovaného, prvního znásilnění, po kterém se šla omýt do sprchy, druhého podle popisu déle trvajícího znásilňování ze strany obžalovaného a následně opětovně sprchy a hádky zakončené útekem poškozené z bytu. Poškozenou popsany

průběh její návštěvy u obžalovaného tak bez jakýchkoliv pochyb mohl popsanému časovému rámci odpovídat.

47. Pokud bylo obhajobou poukazováno na skutečnost, že měla poškozená před hlavním líčením v listopadu 2019 kontaktovat obžalovaného pomocí aplikace Viber, má soud za to, že tato její aktivita sice může působit poměrně překvapivě vzhledem k jednání, kterému byla ze strany obžalovaného vystavena, ovšem na druhou stranu jej lze jistě vysvětlit nejen určitou naivitou poškozené (kterou ostatně projevovala již na počátku a v průběhu jejího vztahu s obžalovaným) ale také její snahou (o které ostatně sama hovořila) dobrat se vysvětlení, z jakého důvodu se k ní obžalovaný zachoval způsobem, který je popsán ve výroku tohoto rozsudku, kterým jí byly způsobeny vážné zdravotní následky. Obdobnou tendenci některých poškozených (např. v případě domácího násilí, znásilnění mezi osobami blízkými či pohlavního zneužívání blízkými osobami) i po spáchání skutku kontaktovat pachatele takového jednání ostatně jako nikoliv výjimečnou obecně připouštějí i odborníci z oboru zdravotnictví, odvětví klinická psychologie a psychiatrie. Ostatně pokud by poškozená obžalovaného z popsaného jednání křivě obvinila a veškeré zdravotní následky pouze předstírala (což však lze mít za zcela vyloučené), toto její kontaktování obžalovaného před hlavním líčením by jí opět pouze mohlo zcela zbytečně znevěrohodnit a postrádalo by tak jakýkoliv smysl.
48. Za zcela nadbytečné pak soud za shora popsané důkazní situace považoval doplňovat dokazování videozáznamy, které měly zachycovat sexuální aktivity obžalovaného s poškozenou, kterými měl být prokazován charakter a intenzita jejich sexu. Tyto soudu předložené záznamy z jiných dnů než ze dne 13. 7. 2018 jistě mohou dokumentovat konkrétní aktivity obžalovaného a poškozené v dané situaci v konkrétní dny, ovšem těžko mohou podstatnějším způsobem vypovídat o tom, jak se oba dotyční případně chovali v jiných případech. Tento důkaz tak fakticky nespovídá ani tvrzení obžaloby ani obhajobě obžalovaného, neboť prakticky nic nevypovídá o tom, zdali vůbec a případně jak se obžalovaný a poškozená chovali v jiných případech jejich intimních aktivit. Tyto záznamy, na kterých se ostatně oba dotyční nemají chovat jakkoliv nestandardně, tak nemohou potvrzovat ani vyvracet tvrzení obžalovaného o tom, že provozovali s poškozenou s jejím souhlasem či dokonce na její žádost intimní aktivity s násilnějšími prvky. I přes neprovedení tohoto důkazu však lze ze shora zrekapitulovaného dokazování bezpečně uzavřít, že dne 13. 7. 2018 obžalovaný poškozenou proti její vůli dvakrát donutil k pohlavnímu styku násilím. Provedené důkazy jasně prokazují, že obžalovaný ve více případech ženy do určité míry využíval, neměl ve zvyku říkat jim pravdu a snažil se jim imponovat ať již skutečným či pouze předstíraným bohatstvím a jejich budoucím finančním zajištěním či vidinou společného bydlení.
49. Jednání obžalovaného soud právně kvalifikoval jako zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. c) trestního zákoníku, jelikož z dokazování lze bezesporu uzavřít, že obžalovaný za pomoci násilí poškozenou donutil k pohlavnímu styku, který byl proveden formou soulože, když v rámci popsaného skutku nepochybně došlo k vniknutí pohlavního údu obžalovaného do pochvy poškozené. Popsaného jednání se obžalovaný dopustil v úmyslu přímém dle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, když ohledně subjektivní stránky jednání obžalovaného fakticky ani nebylo možné uvažovat o jiné formě zavinění. Obžalovaný si musel být jednoznačně vědom toho, že poškozená s aktem pohlavního styku výslovně nesouhlasila a i přesto, že se po jeho započítí a v celém jeho průběhu usilovně bránila škrábáním a boucháním obžalovaného pěstmi do jeho zad a ramen, obžalovaný ve svém jednání i nadále pokračoval. Motivaci obžalovaného ke spáchání trestného činu lze sledovat v jeho povahových rysech, jak je popsali soudní znalci v kontextu jeho odmítnutí ze strany poškozené. Podle poškozené totiž celému incidentu předcházelo vyjádření její nespokojenosti s dosavadním průběhem jejich vztahu a nesouhlas s nabídkou obžalovaného, že nadále bude jejich vztah pokračovat pouze na sexuální bázi. Svým jednáním si tak obžalovaný prosazoval svůj zamýšlený vývoj jejich budoucího vztahu, což ostatně zcela koresponduje se způsobem chování obžalovaného popsaného ze strany znalců, kteří v jeho chování spatřovali především přecitlivělost na kritiku, rigiditu a vynucování si převahy v reakci na

frustraci. Pokud se týká způsobené těžké újmy na zdraví, má soud za zcela bezpečně prokázané, že se posttraumatická stresová porucha u poškozené po incidentu skutečně rozvinula a lze ji kvalifikovat jako těžkou újmu na zdraví ve smyslu § 122 odst. 2 písm. i) trestního zákoníku. Tento stav u poškozené potvrdili nejen lékaři Psychiatrické nemocnice Bohnice po několika dnech po incidentu, byť popsáný stav musel být u poškozené i s ohledem na popis ze strany svědkyně L. [REDAKCE] zřetelný již bezprostředně po spáchaném činu, tak následně i znalci při znaleckém zkoumání poškozené, kteří nevyloučili případnou chronicitu jejího stavu. V daném případě tak poškozené obžalovaným nepochybně byla způsobena delší dobu trvající porucha zdraví delší než šest týdnů s tím, že tato porucha nepochybně představuje velmi citelnou újmu v obvyklém způsobu života poškozené, která se nemůže projevovat a chovat podle svých zvyklostí a obstarávat si obvyklým způsobem své životní potřeby a uspořádat své sociální potřeby (srov. s usnesením Nejvyššího soudu ze dne 19. 7. 2017, sp. zn. 8 Tdo 751/2017). Je zcela nepochybné, že posttraumatický stres poškozené velmi citelně ovlivnil její každodenní život, a sice jak jeho sociální, tak jeho profesní sféru, přičemž znalci vyloučili předchozí duševní poruchu či léčbu poškozené před činem a potvrdili, že k rozvoji posttraumatické stresové poruchy u ní došlo v důsledku projednávaného jednání obžalovaného. Soud tak vzal za prokázané nejen objektivizované psychické problémy poškozené popsané ve výroku o vině tohoto rozsudku, ale také jejich dlouhodobost, jelikož u poškozené ani po více než roce od činu nevymizely.

50. Při úvaze o druhu a výši trestu soud přihlédl ke všem výše uvedeným skutečnostem, které zhodnotil z hlediska povahy a závažnosti spáchaného skutku, osobním, rodinným a majetkovým poměrům obžalovaného, jeho dosavadnímu způsobu života i možnosti jeho nápravy. Obžalovaný byl ohrožen trestní sazbou trestu odnětí svobody od 5 do 12 let. Obžalovanému v daném případě polehčovala jeho bezúhonnost, kladně byla v jeho případě hodnocena i jeho možnost resocializace. Naproti tomu bylo u obžalovaného shledáno hned několik okolností přitěžujících. Soud přihlédl zejména k poměrně brutálnímu provedení činu vůči poškozené, jelikož se jednalo o opakované znásilnění trvající poměrně dlouhou dobu za použití větší intenzity násilí. Jak sama poškozená uvedla, míra intenzity násilí na ní vykonaného obžalovaným se úměrně zvyšovala v závislosti na intenzitě její obrany. Nelze rovněž přehlédnout další verbální ponižování, kterého se obžalovaný současně při svém jednání dopouštěl, neboť si od poškozené vynucoval projevy její podřazenosti a její závislosti na jeho osobě. Mimoto obžalovaný v poškozené zcela záměrně vyvolával vážné obavy o její život, když jí říkal, že jeho byt živá neopustí a svá slova následně doprovázel násilím dosahujícím takové síly, při které poškozená téměř ztrácela vědomí. Je tedy nepochybné, že toto jeho jednání v poškozené dále zvyšovalo míru stresu, kterému byla vystavena a který následně umocňovala také skutečnost, že celé jeho jednání mělo probíhat v řádu hodin. Byť způsobení těžké újmy na zdraví je součástí kvalifikované skutkové podstaty trestného činu znásilnění, za který je obžalovaný tímto rozhodnutím odsuzován, i tak soud přihlédl ke skutečnosti, že v důsledku popsání činu se u poškozené následně rozvinula posttraumatická stresová porucha v takovém rozsahu, že se jednalo fakticky o její přinejmenším dočasnou likvidaci z pohledu jejího sociálního a profesního života. Poškozená byla zejména svědkyně L. [REDAKCE] popsána tak, že v době před předmětným incidentem byla osobou otevřenou, veselou a obětavou a úspěšnou studentkou lékařského oboru odhodlanou pomáhat lidem, od které se jistě dalo očekávat pracovní zařazení jako lékařky. Její budoucí reálné vyhlídky však byly jednáním obžalovaného přinejmenším dočasně zcela zmařeny a v současné době prakticky nelze predikovat, zda se poškozené někdy vůbec podaří návrat na dříve zamýšlenou a realizovanou kariérní dráhu, jakož i do svého původního soukromého a společenského života. S ohledem na uvedené má soud za to, že je přiměřené ukládat trest odnětí svobody ve výměře již blízké se polovině zákonné trestní sazby. Trest odnětí svobody tak byl obžalovanému uložen ve výměře 8 roků, pro jeho výkon pak byl obžalovaný dle ustanovení § 56 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku zařazen do věznice se zvýšenou ostrahou, neboť mu byl trest vyměřen za zvláště závažný zločin ve výměře právě osmi let a soud zároveň neshledal žádné důvody pro jeho zařazení do věznice s ostrahou.

51. K trestnímu řízení se poškozená připojila jednak s nárokem na náhradu nemajetkové újmy ve výši 300 000 Kč s úrokem z prodlení ve výši 9,75 % p. a. z této částky od 17. 4. 2019 do zaplacení - tato újma měla dle uplatněného nároku poškozené odrážet právě vznik a rozvoj posttraumatické stresové poruchy, jednak s nárokem na náhradu škody ve výši 1 434,22 USD spolu se zákonným úrokem z prodlení ve výši 10 % p. a. z částky 1 434,22 USD od 25. 5. 2019 do zaplacení představující náhradu nákladů vynaložených na léčení posttraumatické stresové poruchy ve Spojených státech amerických. Za nemajetkovou újmu se považuje především příkoří, které se projevuje v jiné než majetkové sféře poškozeného. Proto, aby se mohlo jednat o nemajetkovou újmu, je potřeba, aby se ze strany obžalovaného jednalo o takový zásah, který spočívá v porušení nebo ohrožení osobnosti fyzické osoby v její fyzické integritě. Podmínkou je protiprávní zásah a příčinná souvislost mezi jednáním obžalovaného a vzniklým následkem. Pravidlo pro stanovení výše náhrady je v současné době stanoveno v § 2957 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku (dále jen „obč. zák.“), a sice že „způsob a výše přiměřeného zadostiučinění musí být určeny tak, aby byly odůvodněny i okolnosti zvláštního zřetele hodné. Jimi jsou úmyslné způsobení újmy, zvláště pak způsobení újmy s použitím lsti, pohrůžky, zneužitím závislosti poškozeného na škůdci, násobením účinků zásahu jeho uváděním ve veřejnou známost, nebo v důsledku diskriminace poškozeného se zřetelem na jeho pohlaví, zdravotní stav, etnický původ, víru nebo i jiné obdobně závažné důvody. Vezme se rovněž v úvahu obava poškozeného ze ztráty života nebo vážného poškození zdraví, pokud takovou obavu hrozba nebo jiná příčina vyvolala.“ Provedeným dokazováním bylo nepochybně prokázáno, že došlo k v obžalobě popsanému protiprávnímu jednání, kterého se dopustil právě obžalovaný a současně že toto jeho jednání je v příčinné souvislosti s nastalou posttraumatickou stresovou poruchou u poškozené, která se u ní bezprostředně po činu rozvinula a do současné doby se u ní projevuje výraznými poruchami spánku, poruchami sexuální apetence, úzkostí, sociální izolací, ztrátou potěšení, flashbaky, plačtivostí. Judikatura dále dovodila, že o zásah do osobnostních práv osoby poškozené trestným činem znásilnění podle § 185 trestního zákoníku se jedná i v případě, že znaleckým posudkem nebyla konstatována existence posttraumatické stresové poruchy ani jiné poruchy, která by měla pro tuto osobu negativní trvalé následky. Závažnost zásahu do práva na osobní integritu totiž vyjadřuje již samotná povaha a závažnost citovaného trestného činu (viz rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 30. 7. 2014, sp. zn. 6 Tdo 347/2014). Soud tedy nárok poškozené posoudil jako nemajetkovou újmu ve smyslu § 2984 obč. zák. ve spojení s § 2910 obč. zák. Přičemž ve smyslu § 2957 obč. zák. přihlédl rovněž k okolnostem zvláštního zřetele hodným, především pak k míře zavinění obžalovaného, který se svého jednání vůči poškozené dopustil v úmyslu přímém podle § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku a své jednání provedl mj. rovněž s použitím pohrůžky vyvolávaje v poškozené obavu ze ztráty jejího života. Soud tak obžalovanému uložil povinnost k náhradě psychické bolesti poškozené v podobě duševních útrap podle § 2956 a násl. obč. zák. v požadované výši 300 000 Kč, kterou neshledal nikterak nadhodnocenou, naopak spíše na spodní hranici její přiměřenosti. Povinnost k náhradě uložil rovněž společně s úrokem z prodlení, který byl požadován v zákonné výši a od doby, od které na něj poškozené již bezpochyby vznikl nárok s tím, že úrok z prodlení mohla poškozená požadovat přinejmenším od doby, kdy měl obžalovaný možnost seznámit se s obsahem vyšetřovacího spisu.
52. S uplatněným nárokem na náhradu škody soud poškozenou postupem podle § 229 odst. 1 trestního řádu odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních, neboť aniž by chtěl jakkoliv zpochybňovat věrohodnost poškozené a skutečnost, že uplatněná výše byla skutečně vynaložena na léčení jejího psychického stavu, nebylo nikterak prokázáno, že platby za požadované náklady na léčení byly opravdu uskutečněny, a současně, že byly uskutečněny přímo samotnou poškozenou (nikoliv např. za ni jinou osobou). Z tohoto důvodu by soud musel provádět další dokazování, což by bylo v rozporu se zásadami trestního řízení, především se zásadou rychlosti a hospodárnosti.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím Krajského soudu v Praze. V této lhůtě musí být odvolání také

Shodu s prvopisem potvrzuje Denisa Trafínová

odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojenec, osvojitel, manžel, partner a druh. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Praha 15. listopadu 2019

Mgr. Robert Pacovský, v. r.
předseda senátu